Прекрасне і потворне у нашому житті.Твір 8 клас

Прекрасне і потворне – два боки однієї медалі. Одне без іншого не існує, одне живиться від іншого. Навіть у повсякденному житті. Те, що викликає в людини захоплення і почуття насолоди, може вважатися прекрасним, а те, що викликає відразу і жах, – потворним. Добре розумілися на прекрасному і потворному давні греки. Попереднє визначення цих двох понять належить саме давньогрецьким мудрецям.

Якщо пильно придивитися до життя навколо нас, то прекрасне і потворне самі себе викривають. Наприклад, вирази людських облич. Хижий і злий вираз на обличчі людини, звичайно, є потворним: не такою має бути людина. А ось світлочола людина з ясними очима, яка нагадує портрети епохи Відродження, може вважатися прекрасною. Тобто бути прекрасною для людини означає повністю відповідати своїй внутрішній суті. Коли ж між задумом Творця й поведінкою людини помітна разюча різниця, то це прояв потворного.

Спробуємо відшукати не спотворений людиною ландшафт й уважно роздивимося його. Що б це не було – гай, степ чи ріка – кожен природний ландшафт прекрасний. Навіть стара напівмертва гілка або якийсь напівзруйнований камінь є втіленням одвічної гармонії і плину часу. Не можна сказати, що берег дикої річки некрасивий, тому що по ньому хвилі розкидали залишки водоростей. Адже саме так виглядала природа за мільйони років до появи людини, коли ні про прекрасне, ні про потворне ніхто ще й не чував.

Те, що позбавлене душі, може бути досконалим чи довершеним, але ніколи – прекрасним. Для того, щоб витвір мистецтва, архітектурне диво чи просто посмішка засяяли всіма промінцями своєї суті, треба вкладати в них душу Адже людина за своєю природою – митець, і в її силах змінювати все навколо себе. Чудово було б, коли б ці зміни завжди виявлялися змінами на краще. Тоді б у світі було якнайбільше прекрасних речей, думок, почуттів і якнайменше потворної жорстокості в усіх її проявах.